

Tillykke med Demokratiet Irak

Valget i Irak den 30. januar var et meget stort fremskridt på demokratiets vej i Irak. Den gennemsnitlige valgdeltagelse var 58 % men i området omkring Baghdad, Tikrit og Falluja (den såkaldte sunni-trekant) var stemme procenten på enkelte valgsteder kun 2 %, så i Syd og i nord har valgdeltagelsen været på niveau med stemmedeltagelsen ved et dansk folketingsvalg. Vi ved, at der var meget store sikkerhedsproblemer og trusler mod dem det gik til valgstederne i sunni-trekanten, hvilket forklarer den meget lave deltagelse. Derfor er resultatet rigtig flot, og når sikkerhedsproblemerne i dette område er løst, vil stemmedeltagelsen også ved fremtidige valg og folkeafstemninger stige betragteligt.

Jeg har besøgt landet som forretningsmand ca. 200 gange. Det er mit klare indtryk, at Irakkere, som man kan dele op i Shia muslimer sunni muslimer og kristne efter religiøsitet, eller kurdere, arabere, armenere, assyrere og tyrkere efter etnisk oprindelse, i det daglige først og fremmest føler sig som irakkere. Den shia muslimske alliance moralsk støttet af ayatollah Al-Sistani har vundet valget og fået hele 48 % af stemmerne. Kurderne - en alliance af PUK (overvejende sunni muslimske og ledet af Masud Barzani) og KDP (overvejende shia muslimske og ledet af Jalal Talabani) blev næststørste gruppe.

Man kunne derfor frygte, at Irak ville blive en islamisk fundamentalistisk stat på linie med styret i Iran. Dette vil dog næppe blive tilfældet af flere grunde.

For det første er Irak trods etniske og religiøse forskelle et folk, der er stolte af at være Irakkere. For det andet sluttede Iran endelig fred med Saddam Husseins styre i 1990, og Iran protesterede mod USA's militære involvering både i 1991 og i 2003. På grund af denne forsoning blev forholdet til det Shia-muslimske hellige område omkring Kerbala og Negev (hvor Al-Sistani har sit hovedsæde) meget køligt.

For det tredje blev den Islamiske Republik Iran skabt ved ayatollah Khoumenis statskup, der førte til et teokratisk styre, som de fleste Iranere siden har beklaget. Vogternes Råd, den teokratiske forsamling med den religiøse leder som formand, har veto mod alle love og forordninger vedtaget af parlamentet (Majlis) og præsidenten. De bestemmer, hvem der må opstille til præsidentvalg og Majlis. Det var Khoumenis magtbase, og den opgiver præsterne ikke frivilligt. Man kan ikke forestille sig, at en sådan statsform vil blive vedtaget i et demokratisk valgt parlament.

Irak har siden 1924 haft en sekulær statsform. Den vil blive fastholdt.

Men der er lang vej endnu. Det nyvalgte parlament skal vedtage en forfatning, der skal til folkeafstemning og derefter skal der være valg igen.

Oppositionen i Folketinget forsøger på ny at lave politik på vor deltagelse i krigen. Se for eksempel Eva Dragheim d. 11/2 i Synspunkt i de Bergske Blade. Men en ting står klart. FN's sikkerhedsråd var lammet på grund af Gerhard Schröders valgløfter om at forhindre militær invasion i konflikten, og under alle omstændigheder at holde Tyskland helt uden for. Frankrig erklærede at de ville nedlægge veto i sikkerhedsrådet. Men resolution 1441 fra oktober 2002 gav mandat til at træffe "alvorlige repressalier" hvis Saddam Hussein ikke samarbejdede med våbeninspektørerne. Derfor holder begrundelsen for invasionen. At man ikke har fundet masseødelæggelsesvåben er ikke det samme som at de ikke var der, eller aldrig har været der. Vi ved jo at de kender teknologien, da de rent faktisk har brugt giftgasser både i krigen mod Irak og mod kurderne i Hallabja.

Vi respekterer selvfølgelig at et andet parti kan have et pacifistisk synspunkt, men Eva Dragheim hævder bl. a. at vi så også skulle intervenere i Israël Palæstina konflikten. Ville SF virkelig støtte en sådan intervention? SF har hidtil været konsekvent modstander af enhver form for anvendelse af væbnet magt.

Det er altid en meget alvorlig beslutning at bruge militær magt, men det er nu historie. Lad os i stedet glæde os over den demokratiske udvikling og hjælpe til. Sammenligningen med Sovjets besatte lande og deres såkaldte valg hører ingen steder hjemme. Jeg tvivler på at Illiyad Allawi kan fortsætte som premierminister, da hans parti kun fik 12 % af stemmerne, så vi vil se en koalitionsregering med andre deltagere.

*Steffen Nørregaard
formand for Venstres Europaudvalg i Viborg Amt
Frisholtvej 53, Sahl
8850 Bjerringbro*